

6. Csoportélet

Vendégeink, vendégségben

Szinte minden évben egyesületünk néhány tagja, élve az Alba Régia Barlangkutató Egyesület szívéllyességével, ellátogat a Tési-fennsíkra. Nem volt ez másképp idén sem. Tavasszal egy öt fős különítmény (kiegészülve a JPTE néhány földrajz szakos hallgatójával) látogatott föl Csőszre. Az időjárás a szokott hideg és szeles volt, ezért kicsit meglepődtünk amikor a megbeszélés ellenére az házat üresen és zárva találtuk, de nemsokára előkerültek a barlangászok (meg a forró tea és a pálinka is). Ezen a hétvégén három barlangot látogattunk meg, az Alba Régiát a Gubancon keresztül a bal oldali végpontig, a Csengő-zsombolyt és a kötéltechnikában jártasak a Háromkürtő-zsombolyt. Mielőtt a Csengőbe elindultunk volna még tervezgettünk egy másik túrát is, de miután a barlangban szakadó eső fogadott, elbizonytalanodtunk. A teljes hosszban belétrázott barlang bejárása nem okozott gondot még a tapasztalatlanabb társainknak sem. Saját kutatásaink során gyakran kerültünk már ácsolási problémákkal szemben, így alaposan szemügyre vettük az aknák között álfenekek omladékát biztosító vas ácsolatokat. Bár az alsó ácsolat sajnos összenyomódott, ez a túra is hozzájárult ahhoz, hogy a Nyárás-nyelő bontásánál mi is a vas ácsolat mellett döntöttünk. A barlangból kiérve tapasztaltuk, hogy már a felszínen is zuhog, úgyhogy a délutánt a teljesen elázott ruházatunk szárogatásával és a helyi vendéglátóipari egység meglátogatásával töltöttük.

Decemberben nálunk voltak vendégek, a Guanó Barlangjáró Csoport. A Nemzeti Park Igazgatóság felkérésére kalauzoltuk el őket az általunk kutatott Abaligeti-barlang Nyugati II-es oldalágába.

Barlangi mentési gyakorlat a Bakonyban

(dr. Montskó Péter)

A Mecsekben 1996 őszén megszerveztünk egy riasztási láncot. Ennek tagjai a hegységben tevékenykedő három csoport helyismerettel és megfelelő barlangjárési gyakorlattal rendelkező tagjaiból verbuválódott. 1998 nyarán felvettük a kapcsolatot a Bakonyi Barlangi Mentőszolgálattal. Csoportunk egyik elhivatott tagja (dr. Montskó Péter) azóta tagja a mentőszolgálatnak, és rendszeresen részt vesz az általuk szervezett mentési gyakorlatokon. Ezek átlagosan kéthavonta történnek mindig más helyszínen a Dunántúl valamelyik barlangjában. A kapcsolat kölcsönös előnyökkel jár. Csoporttársunk, aki történetesen orvos tárgyi (kötszer, gyógyszer) és szellemi tőkét biztosít, ő pedig a mentés technikai lebonyolítását, a sérült barlangban történő szállítását tanulja meg. Az ott tanultakat saját kutatási területünkön is hasznosítani fogjuk. Tervezzük, hogy ebbe a tevékenységbe más csoporttársainkat is bevonjuk.

Aggteleki Barlangnapok

(dr. Montskó Péter)

1998-ban Egyesületünk hét tagja vett részt az Aggteleken megrendezett barlangász találkozón. A rövid három nap alatt igyekeztünk a lehető legtöbb barlangot meglátogatni. Ez a karszterület csoportunk számára Magyarországon a legtávolabbi, ezért ide ritkábban jutunk el. Az első nap délelőttjére a Baradla Retek-ágát választottuk. A Törökmecset ág is szóba jött, de ide a magas vízállás miatt nem vezettek túrát. A Retek-ág szépsége felejthetetlen élményt nyújtott mindannyiunk számára. Az ágot a csodák terméig jártuk végig. Délutánra terveztük be az Esztramos-hegy Rákóczi barlangját. Bódvarákóra autóval mentünk át, innen kerestük fel a barlangot. Káprázatos szépségű volt. Mivel kutatási területünk közelében található Beremendi kristálybarlangban közülünk néhányan már jártak, a két hasonló genetikájú barlang remek összehasonlítására nyílt lehetőségünk. Másnap a Meteor- barlangot látogattuk meg.

Vezetőnk javaslatára két csoportra váltunk a Titánok csarnoka előtt és egymással szemben haladva az egész impozáns termet bevilágítva láthattuk.

A nap második felében a Béke-barlang főágát jártuk be. A legnagyobb élményt ez a barlang adta, bár kissé lehülve és teljesen átázva értünk ki. A vízből kiemelkedő és a vízfelszínről visszatükröződő cseppkövek egyedülálló látványt adnak. A barlangnapok után a társaság fele hazautazott. A maradék csoport még további három napot töltött el az Aggteleki karszton a felszínen túrázva. Végigjártuk az Alsóhegyet és Jósvalfő környékét (medve sziklák, Vörös-tó). Ismét felkerestük az Esztramost és ezúttal a felszínét jártuk végig, elsősorban a még nem háborgatott területeket. A környékbeliektől megtudtuk hogy milyen volt a hegy (mennyivel magasabb!!) a bányászat megkezdése előtt. Felkerestük még a Szögligettől északra elterülő területeket. Szádvár romjait a Ménes völgyet Derenk romközséget és völgyét. A barlangnapokról szakmai ismeretekben és élményekben meggazdagodva tértünk haza.

Túra az Osztrák Alpokban

(Tegzes Zoltán, Márton Gábor)

Egyesületünk négy tagja (Tegzes András, Schneider Károly, Tegzes Zoltán, Márton Gábor) július utolsó és augusztus első hetében túrázni volt az Osztrák Alpokban. Két hegységet választottunk ki célpontnak : a mészkőből álló Dachstein-t és a kristályos övhöz tartozó Magas Tauern-t, ahol a Grossglockner megmásítása volt a célunk.

Először a Dachstein hegységet kerestük fel, ahol az első pár napban a Hoche Dachstein régióban próbálgattuk a hágóvasainkat, majd innen leereszkedtünk a karsztfensíkra. Mindnyájunkra mély benyomást tett a szinte teljesen kopár táj a maga karmezőivel, barlangnyílásaival. A hegységben két, túristák számára kiépített barlangot látogattunk meg, a Mamut-barlangot és az Rieseneishöhle-t. A kettő közül a jégbarlang váltotta ki jobban a társaság csodálatát méreteivel és a fantasztikus jégképződményeivel, amelyekhez fogható idehaza nem találhatunk. A fennsíkról leereszkedtünk a Hallstadti-tóhoz, ahol nem csak a szűk és mély völgyben elterülő tó körül kirándultunk, hanem a település kulturális érdekességeit is megnéztük.

A túra második hetében átautóztunk a Magas Tauern csoporthoz. Több kisebb csúcs megmásítása után vágtunk neki a Grossglocknernek a Pasterce-gleccseren keresztül. Sajnos az első próbálkozásunkkor annyira elromlott az idő, hogy félútról vissza kellett fordulnunk. András abba is belekóstolhatott, hogy milyen érzés gleccserhasadékba zuhanni, szerencsére a

biztosítókötél a helyén volt. Második próbálkozásunk már sikerrel járt, fárasztó, de nem különösebben nehéz kapaszkodás után felértünk a csúcskereszthez.

A túra végére már csak egy kockázatos dolog maradt: vajon kibírja-e az öreg Lada hazáig. Szerencsére kibírta. Itthon a többszáz elkészült dia segítségével élménybeszámolót tartottunk az egyesület többi tagjának.